

Gud giver musikken mening

Julie Lindell har blandt andet været med til at opbygge Danmarks første gospelkirke. Men nu er hun efter eget udsagn gået 'all-in' i arbejdet med sin pop- og gospelsoloplate "To whom it may concern", der har været fem år undervejs og er mikset i USA. *foto: Cæciliie Philipa Vibe Pedersen.*

[Daniel Øhrstrøm](#) Kristeligt Dagblad 7. november 2012

34-årige Julie Lindell har sunget kor for kendte sangere som Cliff Richard, Rick Astley og gospelkongen Andraé Crouch. Men nu træder hun ud i rampelyset med sit eget soloalbum – efter 15 år som professionel sanger

Titlen på Julie Lindells debutplade kan måske lyde lidt som en jobansøgning – "To whom it may concern" (til rette vedkommende). Men faktisk har den 34-årige pop- og gospelsangerinde kunnet leve af at synge, siden hun som gymnasieelev blev opdaget og fik en af de musikalske hovedroller i Disney-filmen "Herkules".

For siden er telefonen ikke holdt op med at ringe. Men det har været en lang rejse for hende at træde frem som solist på sin egen plade, selvom hun tidligt opdagede sit talent.

"Jeg var ikke så stærk i skolen. Jeg var lettere ordblind og stavede elendigt, selvom jeg kunne læse udmærket. Og det var først, da jeg kom på en kristen efterskole, at jeg selv blev klar over, at jeg kunne synge. Og det var en kæmpe befrielse, da jeg opdagede, at jeg faktisk var god til noget," fortæller hun.

Siden har hun sunget kor for en række af de største sangstjerner i både Danmark og USA – som Sanne Salomonsen og Alberte herhjemme og Cliff Richard og Rick Astley i udlandet. Men i stedet for at stille op i X Factor for at blive kendt selv har Julie Lindell været med til at starte en gospelkirke med sin mand og været sanglærer for en del af de unge, der er søgt ind i rampelyset.

"Jeg ville lyve, hvis jeg sagde, at jeg ikke har drømt om at lave et megahit selv. Men jeg har også oplevet musikbranchen fra dens mere barske side, hvor folk har snydt mig eller regnet med, at de kunne komme i lag med mig, fordi jeg arbejdede som deres korpige. Sommetider har jeg nærmest måttet låse min hoteldør på turné," siger den gifte mor, der alligevel flere gange har været tæt på at få en chance for at slå igennem selv.

Syv gange er hun blevet tilbudt en pladekontrakt, men hver gang er det af forskellige grunde gået i vasken.

Mest grædefærdig var hun, da hun for nogle år siden sammen med sin mand og parrets datter fik afslag på et femårigt visum til USA, da hun ellers var blevet tilbudt en treårig kontrakt med en af USA's største gospelsangskrivere og ottefoldte grammyvinder, Andraé Crouch, der står bag kristne evergreens som "Jesus is the answer" og "Take me back".

"Jeg er vokset op med Andraé Crouchs sange som præstens datter i en musikalsk frikirke på Frederiksberg, så det var meget overvældende at blive inviteret over i hans kirke for at synge. Min mand og jeg var også de eneste hvide i kirken, da vi ankom. Og Andraé Crouch har også senere fortalt, at USA ikke er mere opdelt end søndag formiddag, hvor latinoer, sorte og hvide sidder i hver deres kirker," fortæller Julie Lindell, der ikke kan lade være med at fortælle, at gospelkongen alligevel omtalte hende som "en, der lignede en, der hed Heidi, men sang som en sort mamma", da hun senere kom på turne med Andraé Crouch i USA.

"Andraé Crouchs musik har bundet amerikanske kristne sammen, fordi hans musik bliver brugt i alle slags kirker, så det var en stor ære at synge sammen med ham. Jeg nåede at indspille et par cd'er som korsanger for ham, ligesom vi skrev nogle sange sammen. Og han inviterede mig hjem til sig, hvor vi spiste masser af friturestegt kylling," siger hun og slår en hæs latter op, idet hun tilføjer:

"Han jokede med, at kyllingen var den fugl, der mest fortjente at komme i Himlen, fordi han havde spist så mange af dem."

På det tidspunkt følte Julie Lindell sig selv i Himlen. Alt tegnede til et amerikansk gennembrud, og DR havde allerede planer om at lave en dokumentarserie om danskerens amerikanske gosseleventyr.

Men visumproblemerne satte en stopper for samarbejdet med den på alle måder store amerikanske sanger. Og i stedet tog Julie Lindell hjem for at videreføre gospelkirken og spare sammen til at lave sin egen drømmeplade.

Det har taget fem år, og hun har selv betalt for at få amerikanske korsangere og et symfoniorkester fra Sverige med på pladen.

"Det har kostet en formue. Men man kan sige, at det er Novo Nordisk og andre store firmaer, der dybest set har finansieret udgivelsen, fordi jeg har skabt mig selv en god forretning på at holde gospelworkshops. Og jeg har endda fået lov til at synge for den tidligere regering," siger hun og tilføjer, at det var dér foran landets ledere, at hun første gang fik modet til at sige "Gud velsigne jer" til publikum.

Siden har hun sagt det hver gang.

For troen er også fundamentet for hendes sang, fortæller hun:

"Det eneste, jeg rigtig er bange for, er livet uden Gud. Han er min klippe og min største glædeskilde. Og jeg mener også, min sang kommer fra ham. I Bibelen står der, at stenene vil lovsynge Gud, hvis vi ikke vil. Og det giver mig både en ydmyghed over mit talent og en tro på, at det rækker. For hvis en sten kan lovsynge Gud, kan jeg også," siger hun og tilføjer:

"Det er blandt andet det, min plade handler om. Engang var der en, der kaldte mig svag, fordi jeg overgav mig til Gud. Men jeg synes, at det er udtryk for styrke at kunne erkende sin egen afmagt og afhængighed af Gud. Uden Gud ville jeg ikke være et kønt syn. For det er hans kærlighed, der har sat mig i stand til at komme videre, hver gang jeg er blevet skuffet i livet. Sommetider kan man ikke forstå, hvorfor nogle døre bliver lukket. Men hvis man overgiver sig til Gud, giver det en fred i, at tingene nok skal sammenvirke til gavn for en," siger Julie Lindell og tilføjer:

”Da jeg var yngre, ville jeg gerne være en stjerne. Nu vil jeg hellere bruge min musik til at ære Gud og hjælpe andre.”

Titlen på hendes album skal forstås som en musikalsk flaskepost, som hun sender ud i verden med 15 års forsinkelse i et håb om, at hendes egne sange vil nå nogen, der har brug for dem, fortæller hun. Og noget tyder på, at sangene vil nå frem. For albummet ligger i øjeblikket på top10-listen på iTunes.